

Kui tahhame kellestki teada sada, kas temma käsji teeb argipäwal truwiiste tööd ja kas ta südda tahhab pühhapäwal õiget hingamist ommale nõuda, siis pangem tähhole, kuidas laupäwa peawad ja weelgi laupäwa õhtut. Se olli Rembari perres ikka pühhapäwa hankatus ja valmistamine. Kustaw kandis hoolt, et wälja tööd siis aegsaste said lõpetatud; Madlena püdis koddu seddasama. Ta panni mehhele ja lastele puhta särgi ja muud rided aegsaste walmis, pühkis ja mõne nädala takka pesi ka toa pörrandad puhtaks, küris tüdrukutega kõik sõma- ja muud maja-rüüstad walgeks, koris karduhwiid leme tarwis ja ennamiste ketis kohhe leme pühhapäwaks walmis, — kui olli seggadesi karjale tehha, siis valmistas sedda kahheks päwaks ja mis muidu weel tarwis olli, toimetas aegsaste; seki ta lõusis ka laupäwal weel warremine üles; kui muidu. Ta tahkis agga selle Jummalas käsju järrel tehha: kuus päwa pead ja tööd teggema ja kõik omma teggemist ärrateggema! — Pärast lõunat ta wiis esite omma lapsed sauna ja pesi neid puhtaks, siis läks isse omma tüdrukutega, nende järrel tulli Kustaw sullastega. Olli se tehtud, siis õhtu olli käes. Mees ja naene istusid siis kambri mahha ja teggid teine teisele aru, selle nädala majapidamisest pärast, arwasid kokku, mis

ollid wäljaannud ehk sissewõtnud, pannid ärra, kui mõnni koppikas olli üllejäänud. Nõnda heitsid selle nädala ilmalikud mõtted ja murred enesest ärra; siis Madlena walmistas õhtu sõmist ja kutsus perret kokku; nad wõtsid omma toitu tämmuga, siis pidasid õhtu palwet. Kustaw luges ja kõik laulsid rõõmsa süddamega. Pühhapäaw olli nõnda jubba süddametes hakanud, üks murre agga olli sealt leida: murre hinge eest ja palwe, et Jummal hingamisest päwa õnnistaks! Et nad siis ka pühhapäwa 3-ma käsju järrel pidasid, Jummalas sõnna heal meel kirikus ja koddu tähhele pannes, sedda wõite isse arwata.

Kord olli Turja Katta Madlenaga juttus ja kui mittu asja ollid rääkinud, küsis Katta: „ütle ommeti, kust se tulleb, et sa omma mehega ni rahhuliste ellad ja teie tö ni hästi eddasi lähhab?“ Madlena wastas: „Sedda wõin pea öelda: Meie püame Jummalas käsju mõda ellada: te tööd ja pallu Jummalat! Se juhatab meid rõmuga tööd teggema, üllekohtu eest hoidma, kõige pattu wastu walwama, mitte pikka peale jätma, mis tämma sünnib tehha, — se õppetab meid tundma, et maailm lõppeb ärra ja ellu maailmas ka, agga et se jääb iggaweste, kes teeb Jummalas tahtmist! Suremat tarkust meil ei olle, egga parremat nõuu!“ — Katta pahhandas ja ütles irwitades: